

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo

Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Quæstionum, Et Resolutionum Legalium Libri Duo - Quorum Prior in duas Partes divisus, continet Resolutiones Beneficiales, Canonicas Et Regulares: Secundus Controversias Civiles determinat

Tonduti, Pierre François de

Lugduni, M.DC.LXXXIX.

Cap. CLXXXVII. Venditio anticipata alimentorum ad triennium per filiam spuriam, vel natrualem, non subsistit, maximè in præiudicium mariti & liberorum: qui dos spuria per patrem constituta succedit ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98388](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98388)

Q. & Res. Civil. Pars II. Cap. CLXXXVII. 183

- 6 Idque potissimum procedit ex eo, quod alimenta conuerti debent in vsum mariti, & familiae, ac liberorum, & propterea illis per iuramentum vxoris praediciari non potest, quia iuramentum nunquam operatur in tertii praedicium: *Surd. de alim. tit. 1. q. 1. n. 19. & q. 3. n. 10. & conf. 269. n. 12. post med.*
- 7 ¶ sicut dicitur de rebus & fructibus bonorum, super quibus vxor fuit assecrata pro dote: *l. si in l. si constante. n. 234. vers. idem tener. ff. sol. matr. Curt. sen. conf. 57. n. 1. vers. contrariam sententiam, & n. 3. vsque ad finem, Galerat. de renunciat. centur. 1. c. 50. n. 10. vers. quod autem diximus.*
- 8 Neque dicatur, quod commoditas alimentorum cedi potest, maxime interveniente iuramento. Respondetur enim quod hoc fieri non potest, nisi interveniente autoritate Praetoris, qui cognoscat, an tales sint causae, quae alienatione suadeant: *Cordub. in d. l. si quis a liberis, §. parens, n. 73. & n. 48. & 49. ¶*
- 9 Quod decretum non perfunctorie, sed cum causae cognitione interponi debet. Nam *Primum*, quari debet de causa alienationis. *Secundo*, de modo. *Tertio*, de personis, ut plenius explicat I. C. in l. cum ii, §. vult igitur oratio: ff. de transact. Nam si iudex aditus non adhibita causae cognitione auctoritatem interposuerit, contractus nullus remanet: *d. l. cum ii, §. si Praetor, ff. de transact. Mantic. de tacit. convent. lib. 26. tit. 3. n. 7. Odd. de resit. in integr. part. 1. q. 22. n. 62.*
- 10 Et praemissa multo magis procedunt, quia agitur de alimentis debitis jure sanguinis, quibus propterea minus renunciari potest, etiam cum iuramento: *Mantic. loco citato, n. 13. Duran. decis. 95. n. 10. & 11.*
- Nec obstat, si dicatur hic agi de alimentis praeteritis, cum lapsus fuerit tempus cessionis dictorum alimentorum, quae tantum facta erat ad triennium.
- 11 Respondetur enim, alimenta dici futura quaecumque post tempus litis contestatae debita fuerint. *Verall. decis. 14. part. 1. Salgad. de Reg. protest. p. 3. c. 1. n. 11. & bene in casu nostro tradit Vinc. de Franc. decis. 605. per tot.* ubi dicit quod licet alimentarius aliunde vixerit, nec debita pro alimentis suis contraxerit, nihilominus petere potest alimenta a die litis contestatae; quia dicuntur futura, & dicta decisio loquitur in terminis filii spurii alimenta petentis.
- 12 Nec potest opponi, quod praesumatur, filiam alimenta sibi, & familiae suae tribuisse ex pecuniis provenientibus ex pretio dictae alienationis. Quia ratio illa, & praesumptio est nimis vaga, & omnes qui emerent alimenta contra dispositionem legis, hoc semper allegare possent, & sic legis intentioni fraudem facere; quia non praesumitur qualitas locupletationis, sed ea est probanda in specie: licet enim pecuniae fuerint receptae, tamen potuerunt consumi, vel alias dissipari: ¶ & ideo non valet consequentia, quod ista mulier locupletior facta fuerit, quamvis probatum fuisset illam pecunias recepisse: *Gratian. cum pluribus per eum allegatis, discept. 422. num. 4. Menoch. remed. 15. recuper. posses. n. 585. 586. & 587. & lib. 6. praesumpt. 27. n. 6. quod maxime procedit in casu proposito, attenta nullitate contractus de quo agitur: quia certum est, ¶ quod quando contractus est nullus, is contra quem agitur de nullitate, tenetur probare locupletationem aduersarii, si opponat de pretio per eum soluto: Menoch. d. praesumpt. 27. n. 10. Gabriel conf. 35. n. 22. vol. 2. Sfort. Odd. de resit. in integr. part. 1. quaest. 4. artic. 5. n. 52. vers. pro concordia, & num. 23.*
- Cum autem iterum de praemissis dubitaretur, Dixi non posse in dubio revocari nullitatem contractus alienationis alimentorum, de quo agitur: quia filius non potest sibi praediciare pro alimentis, jure san-
- Sanlegerii quaest. & resol. civil. T. II. P. II.

guinis sibi a patre debitis, etiam cum iuramento: *Ror. decis. 3. 1. n. 2. part. 1. recent.*

Quod procedit etiam in spuris, vel naturalibus liberis: quia quoad alimenta non differunt spurii, & illegitimi a legitimis: *Lup. de illegit. com. 2. §. 1. n. 8. & sub n. 28. Fontan. de pact. nupt. claus. 5. gloss. 8. part. 1. num. 77. Gratian. discept. 567. num. 26. Ror. decis. 194. num. 50. part. 1. recent. in terminis Surd. de alim. tit. 8. privileg. 56. n. 40.*

Praeterea dum agitur de praedicio Tertii, nempe mariti, & liberorum, ut mox ostendimus. Sed dubitatum fuit, quid si ex postfacto appareat, recedentem ab alimentis, aut iis praediciantem, non indiguisset, utrum reualidetur contractus.

Respondendum est, contractum semper nullum remanere, quia in omni materia attendendum est tempus contractus: *l. si voluntate, cum ibi notatis, C. de rescind. vendit. & in puncto tradit Surd. de alim. tit. 8. privileg. 56. n. 79. ubi reprobat Alciatum, tenentem quod contractus super alimentis sit validus, si ex postfacto appareat illum fuisse vtilem. Et contrarium asserit ea ratione, quia tempus contractus inspicendum est: & num. sequentibus ostendit tales contractus claudicare, & validos esse si velit alimentarius, sin minus invalidos. ¶ Imo quando receditur a forma alimentorum, contractus est omnino nullus, etiam si alimentarius velit illum approbare: *Surd. ibid. n. 83. sed in omnem euentum, qui allegat contractum fuisse vtilem alimentario, hoc tenetur probare: Surd. d. privileg. 56. num. 71. & supra ostendimus. Vnde contractus sine solemnitate decreti factus, sine dubio nullus declarari debet: l. cum hi, ff. de transact. & l. de alimentis, Cod. eod. tit.**

CAPUT CLXXXVIII.

Constitutioni Aegidianae locum esse in Civitate Avenionensi, quoad executionem sententiae latae in judiciis possessoriiis, non obstante appellatione: Idque tam in prima, quam in secunda instantia. Nec ad retardandam executionem sufficere, si productiones factae fuerint post sententiam. Verum si ex huiusmodi productionibus constet de iniustitia sententiae iudicis a quo, supersedendum erit in executione. Utrum suspendi debeat executio possessorii iudicii, non obstante Aegidiana, quando inter bona quae petuntur, adfunt aliqua supposita dominio directo Ecclesiae. Et an executio post appellationem facta, sit attentatoria, maxime superveniente rescripto commissionis causae appellationis, quod retrorahitur.

SUMMARIVM.

- 1 Aegidiana constitutio prohibet appellationem in remediis possessoriiis, quando in sententia non adest nullitas.
- 2 Constitutio Aegidiana locum habet in Civitate Avenionensi.
- 3 Notario actoris fides plena adhibetur in judicialibus.
- 4 Immissio datur heredi scripto, quamvis testamentum non fuerit productum, nec exhibitum, si de eo constet per confessionem partis.

Q 2 5 Immissio